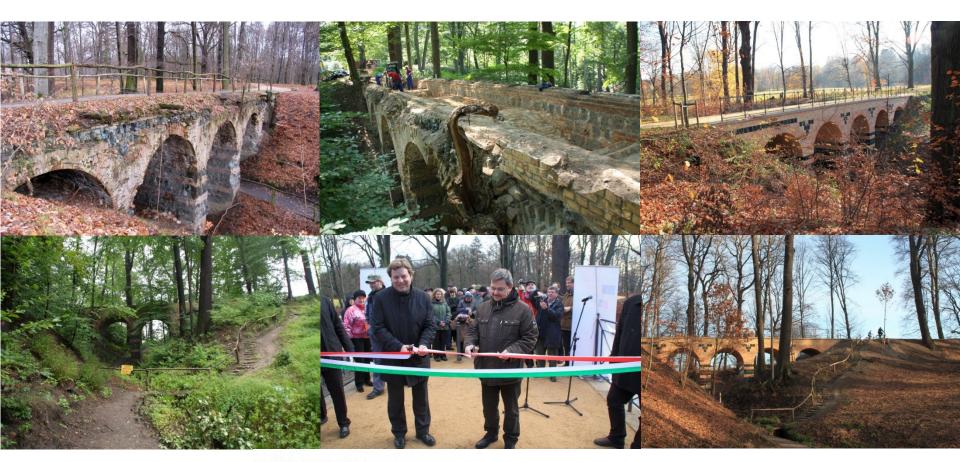
45

Renovierung der Arkadenbrücke im Muskauer Park in Łęknica Remont Mostu Arkadowego w Parku Mużakowskim w Łęknicy

Renovierung der Arkadenbrücke im Muskauer Park in Łęknica	
Einreicher Narodowy Instytut Dziedzictwa, Pracownia Terenowa Park Mużakowski w Łęknicy	Kategorie C - Verbesserung der grenzübergreifenden Erreichbarkeit
Projektpartner Narodowy Instytut Dziedzictwa Stiftung "Fürst-Pückler-Park Bad Muskau"	Ort/Region Muskauer Park / Park Mużakowski
Projektlaufzeit 2008-2011	Aktuelle Projektphase beendet
EU-Förderung ja	Anmerkungen -

Kernbotschaft

Das Bauvorhaben umfasst einen Parkkomplex, den größten in ganz Europa, der sich im polnisch-deutschen Grenzland, an Lausitzer Neisse, in Lugknitz und Bad Muskau befindet. Die deutschen und polnischen Naturdenkmal-Konservatoren geben sich alle erdenkliche Mühe, um dem Muskauer Park (Park Mużakowski) seine historische Kompositionseinheit wiederzugeben. Die Renovierung der Arkadenbrücke (Most Arkadowy) hat die historische Straßenverbindung zwischen dem Park- Terrassenteil und Arboretum ermöglicht.

Kurzbeschreibung

Das Projekt ist in dem polnischen Teil des grenzüberschreitenden Muskauer Parks, der von der NID verwaltet wird, zustande gekommen. Der Muskauer Park ist einer der größten Landschaftsparks in Europa (über 700 ha groß, 2/3 davon liegt in Polen). Der Park ist in der ersten Hälfte des 19. Jahrhunderts an beiden Seiten des Lausitzer Neisse Tals entstanden. Nach dem zweiten Weltkrieg wurde er durch die Grenze geteilt. Ab Ende der 80er Jahre unterliegt er dem polnisch-deutschen Wertanpassungsprojekt. Im 2004 ist der Park in die UNESCO-Liste des Welterbes aufgenommen worden

Die Arkadenbrücke (gleichzeitig auch eine Überführung) ist eine von den drei architektonischen Objekten, die im polnischen Teil des Parks erhalten geblieben ist. Es ist ein Monumentalbau, der sich auf fünf Arkaden stützt und die Ränder einer tiefen Schlucht miteinander verbindet. Unter der Brücke verläuft der Sara-Pfad. Die Brücke hat eine wichtige Rolle für die ganze Komposition gespielt. Sie war nicht nur ein unentbehrliches Element der Spaziergangsroute, sondern auch eine architektonische Anlage, die die lokale Dominante dargestellt und an der Erschaffung eines malerischen Blicks auf die Region aus verschiedenen Perspektiven betrachtet, teil hatte. Die Arkadenbrücke wurde im 1853 errichtet und hat die ursprüngliche Holzbrücke ersetzt. Zum Bau der Brücke wurde außer Ziegel auch der Glas-Schlackabfall, das Material, dass bei der Eisenverarbeitung in Glashütten aus dem 19. Jahrhundert entstanden hat, verwendet. Das Material ist auf dem Markt gegenwärtig nicht mehr zugänglich, konnte jedoch dank dem deutschen Partner, dem Verwalter des deutschen Teils des Parks "Fürst-Pückler-Park Bad Muskau" Stiftung erworben werden.

Das Ziel dieses Projektes war die Verhinderung der Zerstörung des historischen Objektes und die Wiederherstellung seiner früheren Pracht. Die Arbeiten haben das Auswechseln sowohl der verfallenen Wandelemente - ihr neues Ausmauern, die Ausführung der Abdichtung, Entwässerung - als auch des historischen Brückengeländers umfasst. Das Objekt, das seit einigen Jahren nicht benutzt werden konnte, ist nach der Durchführung der Renovierung wieder zur Verfügung gestellt worden. Damit konnte auch die historische Besichtigungsroute – eine der wichtigeren im polnischen Teil des Parks wiederhergestellt werden. Das Bauwerk, das sich über einer tiefen Schlucht befindet, ist erneut zu dem wichtigsten Akzent einer detailliert entworfenen Szenerie geworden. Samt der Projektausführung wurden auch Bedingungen zur Aufwertungsarbeiten im größeren Bereich geschaffen – die Grünanlagen um das Bauwerk herum und die Schlucht darunter wurden in Ordnung gebracht – Gräser wurden gemäht, die Bauwerkfassaden, als auch die historische Struktur des Geländes enthüllt. Es wurden die Pflanzenanordnung, Touristenrouten und nicht deutliche Aussichtverhältnisse wiederhergestellt. Die entsprechenden Werbungsaktionen wurden schon eingeleitet.

Die Bedeutung der Brückenrenovierung sollte man im grenzüberschreitenden Kontext betrachten, weil beide Seiten des Parks auf sich gegenseitig einwirken. Das Ergebnis des Projektes sind Effekte, die nicht nur für Profis, sondern auch für die Einwohner der Städte, die an den Park grenzen und für Touristen erkennbar sind. Die Projektausführung war ein bedeutender Schritt zur Wiederherstellung der originellen Parkpracht, deren bestes Anzeichen ein größeres Interesse am Bauwerk unter allen seinen Passanten ist.

Remont Mostu Arkadowego w Parku Mużakowskim w Łęknicy		
Zgłaszający Narodowy Instytut Dziedzictwa, Pracownia Terenowa Park Mużakowski w Łęknicy	Kategoria C - Poprawa dostępności transgranicznej	
Partnerzy projektu Narodowy Instytut Dziedzictwa Stiftung "Fürst-Pückler-Park Bad Muskau"	Miejsce/Region Muskauer Park / Park Mużakowski	
Okres realizacji projektu 2008-2011	Aktualny etap rozwoju projektu zakończony	
Współfinansowanie ze środków unijnych tak	Uwagi -	

Główne przesłanie

Obszar projektu to kompleks parkowy, jeden z największych w Europie, położony na polsko-niemieckim pograniczu nad Nysą Łużycką, w Łęknicy i Bad Muskau. Niemieccy i polscy konserwatorzy zabytkowych krajobrazów dokładają starań, aby Park Mużakowski odzyskał historyczną jedność kompozycyjną.

Krótki opis

Projekt zrealizowano w zarządzanej przez NID, polskiej części transgranicznego Parku Mużakowskiego/Muskauer Park – jednego z największych w Europie zabytkowych parków krajobrazowych (łącznie ponad 700 ha, z czego 2/3 w Polsce). Park założony został w I poł. XIX w. w dolinie Nysy Łużyckiej po jej obu stronach. Podzielony po II wojnie światowej granicą państwową, jest od końca lat 80. przedmiotem polsko-niemieckiego projektu rewaloryzacji. W 2004 r. park został wpisany na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Most Arkadowy (równocześnie wiadukt) jest jednym z trzech obiektów architektonicznych zachowanych w polskiej części parku. Jest to monumentalna budowla wsparta na pięciu arkadach, łącząca krawędzie głębokiego wąwozu, którego dnem przebiega Ścieżka Sary. Most pełnił ważną rolę w kompozycji, był nie tylko niezbędnym ogniwem trasy spacerowej, ale i obiektem architektury stanowiącym lokalną dominantę, współtworzącym malowniczą scenerię tego rejonu i oglądanym z dalekich perspektyw. Wzniesiony w 1853 roku zastąpił pierwotny most drewniany. Do jego budowy, poza cegłą użyto szlakę szklaną, materiał powstający przy produkcji żelaza w XIX-wiecznych hutach. Obecnie niedostępny na rynku został jednak pozyskany dzięki niemieckiemu partnerowi, zarządcy niemieckiej części parku - Stiftung "Fürst-Pückler-Park Bad Muskau".

Celem projektu było nie tylko zatrzymanie dalszej degradacji zabytkowego obiektu, ale i przywrócenie mu dawnej świetności. Zakres prac obejmował wymianę zdegradowanych elementów ścian, ich przemurowanie, odtworzenie uszczelnienia i odwodnienia, a także historycznej balustrady. Obiekt, wyłączony z użytkowania od kilku lat, po przeprowadzeniu remontu został ponownie udostępniony i przywrócony do kompozycji. Tym samym odtworzono historyczną trasę zwiedzania – jedną z ważniejszych w polskiej części parku. Budowla zawieszona nad głębokim wąwozem ponownie stała się najistotniejszym akcentem precyzyjnie zaprojektowanej scenerii. Wraz z realizacją projektu osiągnięto warunki do prac rewaloryzacyjnych w szerszym zakresie – uporządkowano otoczenie budowli i wąwóz poniżej - wycięto samosiew i odsłonięto fasadę budowli i historyczne ukształtowanie terenu, odtworzono układ roślinny, ścieżki oraz nieczytelne do tej pory powiązania widokowe. Podjęto działania promocyjne.

Znaczenie remontu mostu należy rozpatrywać w kontekście transgranicznym - całego obiektu, ponieważ obie jego części wzajemnie na siebie oddziałują. Rezultatem projektu są nie tylko efekty rozpoznawalne przez profesjonalistów, ale i mieszkańców miejscowości sąsiadujących z parkiem oraz turystów. Realizacja projektu była znaczącym krokiem do przywracania świetności parkowi w ogóle, czego najlepszym przejawem jest wzrost zainteresowania tym obiektem obserwowany u wszystkich jego użytkowników.